

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/54/2017
Identifikačné číslo spisu: 1514212576
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1514212576.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Prima banka Slovensko a.s., so sídlom, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, P.O.BOX 375, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému 1/ W. P., nar. XX.X. XXXX, bytom P. XX, a žalovanej 2/ P. P., nar. XX.X.XXXX, bytom F. P. XXX, zast. Advokátska kancelária Machová s.r.o., Sasinkova 886/16, Skalica, o žalobe žalovanej 2/ na obnovu konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/197/2014, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm/197/2014-138 zo dňa 24.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/4/2014-122 zo dňa 30.3.2017 takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 1CbZm/197/2014-138 zo dňa 24.10.2016 v prvom výroku žalobu žalovanej 2/ na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 3 Zm 45/2012 zamietol. Druhým výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov v celom rozsahu.
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná 2/ sa domáhala obnovy konania sp. zn. 3 Zm 45/2012 z dôvodu podľa ust. § 288 ods. 1 písm. b/ OSP. Žiadosť o obnovu konania zdôvodnila skutočnosťou, že o vydaní zmenkového platobného rozkazu zo dňa 21.11.2012, ktorým bola spolu so žalovaným 1/ zaviazaná na zaplatenie sumy 84.050,81 Eur s prísl. A odmenou, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2013, sa dozvedela až na základe doručenia upovedomenia exekútora o začatí exekúcie dňa 28.4.2014. Žalovaná 2/ nemala vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, ani o existencii záväzku, uviedla, že bez svojej viny nemohla v súdnom konaní použiť žiaden dôkaz ani sa k veci vyjadriť. Vytýkala súdu nedostatočné šetrenie jej pobytu, ako aj ustanovenie opatrovníka súdom bez dôsledného zisťovania pobytu. Žalobcovi vytýkala, že neoznámil súdu adresu jej pobytu, čím malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom a znemožneniu realizácie jej procesných práv.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že z ust. § 398 CSP výslovne nevyplýva, že by bolo možné žalobou na obnovu konania napadnúť zmenkový platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nakoľko čo

do obsahu a účelu je ust. § 398 CSP najbližšie posudzovanej právnej veci, s poukazom na čl. 4 ods. 1 CSP je potrebné žalobu na obnovu konania, ktoré bolo ukončené právoplatným zmenkovým platobným rozkazom, posudzovať podľa tohto ustanovenia.

4. Mal za to, že predpoklady, za ktorých bol zmenkový platobný rozkaz vydaný, vyplývajú ku dňu 21.11.2012 len z ust. § 175 ods. 1 OSP. Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 Zm 45/2012 súd prvej inštancie zistil, že žalobca žalobou doručenu 23.1.2012, ku ktorej pripojil prvopis zmenky, žiadal, aby súd o jeho nároku rozhodol zmenkovým platobným rozkazom. Zmenka obsahovala všetky náležitosti vyžadované v čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového pre vlastnú zmenku, preto o pravosti zmenky nebolo dôvodné pochybovať. Zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a nakoľko obaja vystavitelia (žalovaní) boli priamymi zmenkovými dlžníkmi, iné listiny na uplatnenie práva, než prvopis zmenky, nebolo potrebné predložiť, teda súd návrhu vyhovel.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že obnova konania by bola prípustná len vtedy, ak by žalovanou 2/ uplatnené dôvody bolo možné vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol zmenkový platobný rozkaz vydaný. Doručenie zmenkového platobného rozkazu nie je podľa súdu prvej inštancie predpokladom jeho vydania, ale len podmienkou jeho právoplatnosti a vykonateľnosti.

6. Podľa súdu prvej inštancie skutočnosť, že zmenkou boli zabezpečené pohľadávky žalobcu zo zmluvy o hypotekárnom úvere, ktorá bola v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zmluvou spotrebiteľskou, predpoklady vydania zmenkového platobného rozkazu neovplyvnila, nakoľko zákaz použiť zmenku na zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy bol do tohto zákona (§ 5a) doplnený až od 1.5.2014. Hypotekárne úvery ani nespádali pod úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zo zákona v znení účinnom ku dňu vystavenia zmenky nevyplýval zákaz zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou, ktorý začal platiť až od 1.1.2011.

7. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na žalovanou 2/ uplatnené dôvody obnovy konania, ktoré nie je možné vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol zmenkový platobný rozkaz dňa 21.11.2012 vydaný, žalobe na obnovu konania nemožno vyhovieť. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

8. Na odvolanie navrhovateľky obnovy konania Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 4CoZm/4/2014-122 zo dňa 30.3.2017 v prvom výroku rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Druhým výrokom rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

9. Odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Uviedol, že žalovaná 2/ neargumentuje žiadnymi novými prostriedkami procesnej obrany, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia nebol riadne vysporiadal, a teda žalovanou uplatnené odvolacie námietky nie sú spôsobilé privodiť zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo iné právne hodnotenia stavu veci.

10. V odôvodnení uviedol, že jediným dôvodom na obnovu konania je posúdenie, či v konaní sp. zn. 3 Zm 45/2012 bol žalovanej 2/ ustanovený opatrovník v súlade so zákonom, a či nadobudol zmenkový platobný rozkaz právoplatnosť v súlade so zákonom. Dôvodom ustanovenia opatrovníka žalovanej 2/ bola skutočnosť, že sa od r. 2008 nezdržiavala na adrese svojho trvalého pobytu, ale v F. P. bez toho, aby túto okolnosť bolo možné zistiť dostupnými prostriedkami. Žalovaná 2/ sa v rozpore s ust. § 8 ods. 1 a 5 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky ešte ani v r. 2013 neprihlásila na prechodný pobyt v mieste, kde sa zdržiavala. Súd nemal možnosť pátrať po mieste skutočného pobytu žalovanej 2/ nad rámec vykonaných dopytov a šetrenia. Samotná žalovaná 2/, hoci sa v mieste evidovaného trvalého pobytu nezdržiavala, nepovažovala za potrebné ohlásiť zmenu pobytu obecnému úradu P., kde bola prihlásená na trvalý pobyt (§ 5 zákona č. 253/1998 Z. z.).

11. Odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu pri doručovaní zmenkového platobného rozkazu žalovanej 2/, ako aj pri ustanovení opatrovníka. Odvolací súd posudzoval ustanovenie opatrovníka podľa § 29 ods. 2 a 5 OSP a doručovanie zmenkového platobného rozkazu postupom podľa § 47 ods. 1, 2 OSP, s ohľadom na to, že použitie ustanovení CSP by mohlo byť v neprospech sporovej strany.

12. Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 Zm 45/2012 odvolací súd zistil, že obálka so zmenkovým platobným rozkazom pre žalovanú 2/ adresovaná na P. XX sa vrátila s označením ako „adresát neznámy“. Následne súd prvej inštancie zistil, že má hlásený pobyt bezdomovca v obci P.. Súdu sa napriek šetreniu na Obecnom úrade P., na ÚPSVáR a na Ústrednej evidencii väzňov, nepodarilo

zistiť iný trvalý alebo prechodný pobyt žalovanej 2/, preto jej podľa ust. § 29 ods. 2 OSP ustanovil opatrovníka na doručovanie súdnych zásielok v konaní. Podľa odvolacieho súdu okresný súd v tomto konaní dostatočne vykonal šetrenie ohľadom pobytu žalovanej 2/ a opatrovníka jej ustanovil až po dôslednom šetrení.

13. Odvolací súd uzavrel, že nakoľko žalovaná 2/ sama zavinila, že jej nemohol byť zmenkový platobný rozkaz doručený, v dôsledku čoho sa nemohla vyjadriť k návrhu a vykonávať procesné úkony, nebola jej súdom odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd v súlade so zákonom ustanovil opatrovníka a doručoval zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový platobný rozkaz bol doručený opatrovníkovi a stal sa dňa 17.9.2013 voči žalovanej 2/ právoplatným a vykonateľným.

14. Žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) podala proti rozsudku odvolacieho súdu včas dovolanie a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ust. § 420 písm. f/ CSP z dôvodu, že odvolací súd jej svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Dovolateľka sa v podanom dovolaní nestotožnila s názorom odvolacieho súdu, že sama zavinila, že zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a súd prvej inštancie dostatočne vykonal šetrenie o mieste jej pobytu. Uviedla, že o skutočnosti, že z trvalého pobytu v obci Macov ju odhlásil bývalý manžel, nemala vedomosť, a že všetkým dotknutým orgánom štátnej a verejnej správy, ako i samotnému žalobcovi, písomne oznámila adresu miesta, kde sa zdržiava aj s maloletým dieťaťom. Má za to, že súd na základe nedostatočného, vágneho a nedôsledného zisťovania pobytu, konštatoval, že sa nepodarilo zistiť skutočné miesto pobytu žalovanej 2/ a ustanovil jej opatrovníka, ktorému predmetný zmenkový platobný rozkaz doručil, pričom opatrovník konal absolútne pasívne, čím spôsobil, že predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

16. Žalovaná 2/ namietala, že súd prvej inštancie ani odvolací súd sa s jej námietkami žiadnym spôsobom nevysporiadali a procesné úkony súdu prvej inštancie spôsobili, že nemohla riadne realizovať procesné práva priznané jej v súdnom konaní za účelom jej obrany, nemohla sa vyjadriť k návrhu, podávať protinavrhy, dôkazy, robiť prednesy, zúčastniť sa pojednávani a podávať opravné prostriedky.

17. Dovolateľka ďalej namietala, že uplatnený nárok zo zmenky je potrebné posudzovať tak, že vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a preto bolo potrebné, aby sa súd i napriek abstraktnosti zmenkových vzťahov zaoberal aj kauzou. Poukázala pri tom na Spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93, zverejnené v Zbierke stanovísk pod. č. 8/2015. Podstatou kauzy je skutočnosť, že dňa 11.10.2007 žalovaný 1/ a žalovaná 2/ uzatvorili so žalobcom zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o vyplňovacom práve vlastnej blankozmenky, na základe ktorej im bola poskytnutá pôžička 147.713,- Eur. Zmenka bola vystavená oboma žalovanými, ako povinnými v 1. a 2. rade ako vystaviteľmi na rad žalobcu ako veriteľa, za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo zmluvy, pre prípad omeškania s plnením splatných záväzkov, a to v súlade so zákonom č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Neskôr žalobca vyplnil zmenku a uplatnil si nárok prostredníctvom súdu, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz, tento doručoval podľa ust. § 29 ods. 2 OSP, pričom sa nezaoberal dôvodmi namietanými žalovanou 2/, ani nerešpektoval Nález Ústavného súdu č. IV. ÚS 200/97, z ktorého vyplýva, že ustanoveniu opatrovníka musí predchádzať šetrenie o tom, že sú dané predpoklady tohto postupu a aj neprítomnému účastníkovi konania musí byť zabezpečená ochrana jeho záujmov. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o ustanovení opatrovníka nemôžu byť používané len z dôvodu urýchlenia vybavenia veci. Pokiaľ sa týmito zásadami súd neriadi, odníma tým účastníkovi možnosť konania pred súdom, čím zároveň súd porušuje právo účastníka garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

18. Žalobca sa k dovolaniu žalovanej 2/ písomne nevyjadril.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, a preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

20. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný

procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Dovolanie je naďalej potrebné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nemá byť „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013).

21. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

24. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

25. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené prvoinštančné rozhodnutie zamietajúce návrh na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 3 Zm 45/2012.

26. Dovolaiteľka prípustnosť dovolania odôvodnila podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces tým, že súdy nevykonali dostatočné šetrenie pobytu žalovanej 2/ a bez ďalšieho jej následne bol ustanovený opatrovník na doručovanie súdnych zásielok, ako aj tým, že súdy nižšej inštancie sa dostatočne nezoberali jej námietkami.

27. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

28. Rovnako nie je garanciou toho, aby bola strana sporu v konaní pred všeobecným súdom úspešná. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony, pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený. Procesným postupom súdu je faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca, činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosť jej aktívnej účasti na konaní (1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012).

29. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k dovolateľkou vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

30. Z obsahu dovolania žalovanej 2/ vyplýva, že podstatnou námietkou smerujúcou k záveru o zmätočnosti rozhodnutí súdov nižšej inštancie má byť skutočnosť, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka podľa § 29 ods. 2 OSP z dôvodu jej neznámeho pobytu, ako aj nedostatočné šetrenie jej pobytu súdom.

31. Z ustanovenia § 29 ods. 2 OSP, platného v čase posudzovania relevantných skutočností súvisiacich s pobytom účastníka konania, vyplýva, že pokiaľ súd neurobí iné opatrenia, môže ustanoviť opatrovníka

aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

32. Predmetné ustanovenie upravuje osobitný inštitút zastúpenia na základe rozhodnutia súdu. Podľa tohto ustanovenia môže súd ustanoviť opatrovníka ak zistí niektorý z dôvodov uvedených v § 29 ods. 2 OSP. Neustanovenie opatrovníka v situácii, v ktorej mu ustanovený mal byť, ale rovnako aj ustanovenie opatrovníka vtedy, keď neboli preukázané dôvody pre jeho ustanovenie, má závažné procesnoprávne dôsledky z hľadiska ochrany procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Judikatúra dospela k záveru, že súd má pred ustanovením opatrovníka žalovaným z dôvodu ich neznámeho pobytu vyčerpať všetky možnosti zistenia, či ich pobyt je skutočne neznámy (V 30/1974). Ustanoveniu opatrovníka účastníkovi (§ 29 ods. 2 OSP), ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nie je namieste iné opatrenie (R 21/1971, R 66/1996).

33. Súd prvej inštancie vydal najskôr zmenkový platobný rozkaz, ktorý sa po doručovaní na adresu uvedenú v žalobnom návrhu od žalovaného 1/ vrátil nedoručený s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, od žalovanej 2/ sa vrátil nedoručený s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát je na adrese P. XX neznámy. Súd prvej inštancie miesto pobytu žalovanej 2/ zisťoval dopytom zo dňa 28.1.2013 na Register obyvateľov Slovenskej republiky, ktorý uviedol ako adresu žalovanej 2/ - hlásený pobyt bezdomovec P., negatívnym bol aj výsledok dopytu na ústrednú evidenciu väzňov. Následne súd prvej inštancie zisťoval pobyt žalovanej 2/ dopytom na Obecný úrad P., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda a pracovisko Šamorín, rovnako s neúspešným výsledkom. Opätovnou lustráciou na Register obyvateľov Slovenskej republiky zo dňa 20.5.2013 bolo zistené, že žalovaná má stále hlásený pobyt bezdomovca P.. Okresný súd Bratislava V následne uznesením zo dňa 11.7.2013 č. k. 3 Zm 45/2012-38 ustanovil žalovanej 2/ opatrovníčku v osobe zamestnankyne Okresného súdu Bratislava IV. S taktó ustanovenou opatrovníčkou následne konal; tejto opatrovníčke bol 11. septembra 2013 doručený zmenkový platobný rozkaz a dňa 17.9.2013 sa stal voči žalovanej 2/ právoplatným.

34. V danom prípade postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu uznesenia zo dňa 11. 7. 2013 č. k. 3 Zm 45/2012-38 o ustanovení opatrovníčky, bol v súlade s ust. § 29 ods. 2 OSP, súd postupoval dôsledne a vyčerpal dostupné možnosti zistenia pobytu žalovanej 2/.

35. Dovolací súd však zdôrazňuje, že procesný postup podaním návrhu na obnovu konania nerieši situáciu žalovanej 2/ spôsobom, ktorý by jej mal dovodiť priaznivý výsledok. Pokiaľ by aj námietka žalovanej 2/ o nesplnení podmienky pre ustanovenie opatrovníka v pôvodnom konaní bola osvedčená, potom doručenie zmenkového platobného rozkazu opatrovníkovi by nemohlo viesť k záveru o účinnom doručení rozhodnutia, a toto by nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Takýto záver následne vylučuje možnosť napadnúť toto (neprávoplatné) rozhodnutie mimoriadnym opravným prostriedkom obnovy konania, nakoľko súd v rámci takéhoto konania skúma, či návrh na obnovu smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, inak nemôže byť navrhovateľ obnovy úspešný. Obnova konania je prípustná len proti právoplatným rozhodnutiam, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, možno napadnúť len riadnym opravným prostriedkom - odvolaním. (rovnako pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 16/2012 zo dňa 27.9.2012).

36. Dôvodom obnovy nemôže byť nesprávny procesný postup súdu pri ustanovení opatrovníka bez náležitého šetrenia pobytu v konaní, ktorého obnovy sa žalovaná 2/ domáha. Toto môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktorú nie možné preniesť do konania o obnove, keďže by to prekračovalo rámec účelu daného mimoriadneho opravného prostriedku.

37. Dovolací súd tu odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutú v rozhodnutiach sp. zn. 1Obdo V 16/2012 zo dňa 27.9.2012, 3Obdo 22/2011 zo dňa 26.4.2012 a 3Cdo 93/2010 zo dňa 24.11. 2011, z ktorých vyplýva, že návrhom na obnovu konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie, ako aj skutočnosť, že dovolací súd v konaní o obnovu konania môže posudzovať len vady samotného konania o obnove, a nemôže prihliadať na prípadné vady pôvodného, obnovovaného, konania. Od týchto záverov nemá dovolací súd dôvod odchyliť sa vo veci prejednávanej.

38. K námietke, že súd prvej inštancie ani odvolací súd sa nezaoberali žiadnymi argumentami žalovanej 2/ dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada

sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

39. Dovolací súd uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/95). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva procesnej strany, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

40. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súd dospel, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

41. Postupom súdu prvej inštancie ani odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva žalovanej 2/ na spravodlivý súdny proces a naplneniu tvrdených vád zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP.

42. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Vzhľadom na to jej dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

43. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 CSP).

44. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.